

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony !

A Házszabály 91. §-a alapján bejelentem, hogy írásbeli választ igénylő kérdést kívánok intézni Dr. Bárándy Péter Igazságügyi Miniszterhez

Kiterjeszhető-e az élet elvesztéséért járó összegű kárpótlásra jogosultság?

címmel.

„Tisztelt Miniszter Úr !

Az emberi élet elvesztése, vagy a testi épség súlyos károsodása mindig megrendítő. Sajnálatos tény, hogy a II. világháború éveiben, háborús körülmények között számos fiatal magyar katona halt meg vagy szenvedett maradandó egészségkárosodást. Ennek következtében fiatal életutak, reményteljes emberi sorsok törtek ketté.

A mérhetetlen szenvedések orvoslására, illetve a sérelmek kárpótlására, a társadalom erkölcsi kötelességének teljesítésére tett kísérletet a Magyar Országgyűlés, amikor a Honvédelmi Törvény rendelkezéseinek megfelelően, a világháborúban történt hadiesemények során tanúsított példás helytállás következtében hősi halált halt, vagy megrokkant katonákról, polgári lakosokról és ezek hozzátartozóiról tisztelettel megemlékezve, a hadi eredetű veszteségeket elismerve, a korlátozott gazdasági teherbíró képesség keretei között, a társadalmi gondoskodás jeléül megalkotta a hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvényt, a kormány pedig ennek végrehajtására kiadta a 113/1994. (VIII.31.) számú végrehajtási rendeletét. E jogforrásokban szabályozásra kerültek a hadigondozási jogosultság feltételei a hadigondozottak, hadirokkantak, hadigyámoltak, hadiözvegyek, hadiárvák és a hadigondozottak családtagjai tekintetében egyaránt.

A kárpótlási jogalkotás keretében elfogadásra került az 1997-ben módosított, 1992. évi XXXII. törvény és a 111/1992. (VII.1.) Kormányrendelet is, amely az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásának szabályait rendezi. E jogszabályok szerint összegű kárpótlás jár az élet elvesztéséért az élő özvegynek, a sérelmet elszenvedő élő gyermeknek és az élő szülőnek, ha a sérelmet szenvedett kétségtelenül a magyar hatóság, vagy hatósági személy politikai indítékú önkénye miatt vesztette életét, illetve ha a sérelmet szenvedett deportálás vagy kényszermunka ideje alatt halt meg.

Megismert emberi sorsok, megrázó egyéni élethelyzetek teszik megfontolandóvá annak a lehetőségnek a számbavételét, hogy kárpótlásra jogosultak lehessenek azok a még élő özvegyek, élő gyermekek, vagy esetleg még élő szülők, akiknek hozzátartozójuk nem politikai okokból, hanem a kényszerű háborús körülmények között, harci cselekmények következtében halt meg vagy szenvedett súlyos károsodást. A jogi szabályozás ilyen irányú módosítása természetesen nem tudná meg nem történné tenni az emberi tragédiákat, de a nehéz helyzetet túlélők konkrét életviszonyai szempontjából egyfajta kárpótlásul mégis szolgálhatna.

Mindezek alapján kérdezem a Tisztelt Miniszter Urat:

Tervezi-e a szaktárca a kárpótlással összefüggő hatályos jogszabályok felülvizsgálatát, illetve lát-e lehetőséget Miniszter Úr arra, hogy a kormányzat részéről olyan törvényjavaslat kerüljön az Országgyűlés elé, amely a háborús körülmények között, nem politikai okból bekövetkezett haláleset esetére is kiterjesztené a kárpótlási jogosultságot.

Várom megtisztelő válaszát.”

Budapest, 2003. november 19.

ÉRKEZETT
2003 NOV 28.

Sós Tamás
országgyűlési képviselő
MSZP